

РЕШЕНИЕ

№ 684

гр. Варна, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

Членове: Пламен Ат. Атанасов
Деница Добрева

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20233100500597 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на “ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Витоша“ №89Б, представлявано от К.Х.Ч. и Б.А.В., действащо чрез адв.П. П., против Решение №20/03.01.2022г. постановено по гр.д.№2178/2022г. на РС Варна, с което е уважен предявеният от С. К. М., с ЕГН *****, с адрес: гр.*****, със съдебен адрес: гр.Варна, ул.“Неофит Бозвели“ №5, ет.2, офис 1, чрез адв.Й. А., против жалбоподателя, иск с правно основание чл.405, ал.1 от КЗ вр. с чл.386 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на въззивника да заплати на въззиваемия застрахователно обезщетение в размер на 1218.99лв. за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на предна броня, водач десен PVC броня предна, калник преден десен, джанта лята предна дясна, водач предна броня десен, дюза чистачка фар десен, фар за мъгла преден десен, конзола предна броня лява, конзола предна броня дясна и водач предна броня ляв на лек автомобил марка “Ауди“, модел “А6“, с рег.№*****, настъпили на 15.11.2021г., по застрахователен договор “Каско“ със Застрахователна полица №440121031051555 от 08.10.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на исковата молба-22.02.2022г., до окончателното ѝ изплащане.

В жалбата се излага, че решението на РС Варна е неправилно поради нарушение на материалния и на процесуалния закон, и необосновано. Сочи се, че съгласно т.9.1.9, Раздел I

от ОУ, застрахователят не предоставя застрахователно покритие при деклариране на обстоятелства от застрахования или негов представител, различни от действително случилото се. Сочи се още, че с отговора на исковата молба е оспорен изложеният от ищеца механизъм на настъпване на ПТП, както и причинно-следствената връзка между нанесените вреди и описаният механизъм. Поддържа се, че ищецът, който носи тежестта за това, не е съумял да установи при условията на пълно и главно доказване механизма на настъпване процесните увреди. В тази връзка се твърди, че приобщените в хода на съдебното дирене писмени доказателства и приети заключения на САТЕ, не са достатъчни за установяване при условията на пълно и главно доказване, че причинените щети са настъпили по начина посочен от ищеца, като са развити подробни съображения и е направен обстоен анализ на доказателственият материал. Твърди се че липсата на такова доказване, не просто възпрепятства възможността на застрахователят да изложи фактическите основания и да установи от правна страна, съпричиняването на вредата от страна на застрахования, но и да докаже негова изключителна вина за реализирането на ПТП. Оспорват се изводите на съда, че ответникът следва да докаже друг механизъм на ПТП от този посочен от ищцовата страна, за да може да бъде уважено възражението му за липса на пълно и главно доказване. Поддържа се, че по делото категорично е установено, че процесните щети могат да възникнат и при проявено противоправно поведение от страна на застрахования. Поддържа се още, че при неизпълнение от страна на застрахования на задължение по застрахователният договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя и е предвидено в договора, съответно е довело до възникване на застрахователното събитие, застрахователят може да откаже плащане на обезщетение. Твърди се, че предвид установените паралелни механизма на ПТП, се установява, че застрахованият не е изпълнил своите задължения да пази и ползва процесното МПС с грижата на добър стопанин, да го поддържа в добро техническо състояние и да спазва техническите и законовите правила за неговата експлоатация, в следствие, от което са се създали предпоставки за увеличаване на риска и е настъпило застрахователното събитие. Сочи се, че застрахованият е бил небрежен, като не е взел необходимите мерки за предпазване на застрахованото МПС от вреди, което пък на собствено основание дава право на застрахователя да откаже плащане на застрахователно обезщетение. В заключение се поддържа, че ищецът не е доказал при условията на пълно и главно доказване всички правно релевантни факти, от които черпи своите права и по конкретно твърденият механизъм на настъпване на ПТП, поради което искът му се явява неоснователен. На следващо място, в условията на евентуалност, се твърди, че предвид установените различни възможни механизми на ПТП, е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на л.а. "Ауди". Твърди се, че ищецът е бил небрежен при управлението на процесния л.а., като е предположил настъпването на процесното ПТП, не се е съобразил с императивните норми на ЗДвП. Твърди се още, че водачът на процесния автомобил не е действал с дължимото поведение, за да избегне настъпването на описаното ПТП. Поради което се поддържа, че приноса на ищеца за настъпване на ПТП е съществен, респективно че обезщетението за имуществени вреди следва да бъде намалено с 1/2. На последно място се оспорва размера на дължимото

застрахователното обезщетение, както и изводите на съда в тази посока. Изложени са подробни съображения, защо следва да се кредитира заключението на първоначалната САТЕ, съответно защо заключението на повторната тричленна експертиза, се явява неправилно и необосновано. Оспорва се анализът на съда на смисъла на чл.3.8 от Общите условия по застрахователния договор, като се поддържа, че въпросната клауза в действителност предвижда, че установените по време на огледа увредени детайли и липси на части, не подлежат на обезщетение при условията на договора. Поддържа се още, че първоинстанционният съд неправилно е възприел посоченият текст в смисъл, че няма да се покриват единствено щетите, които са налице преди сключване на застрахователния договор. Твърди се, че съгласно договореното между страните в случая детайлите предна броня и преден десен калник, не са били обект на застрахователното покритие към момента на инцидента и застрахователя не дължи обезщетение за увреждането им. С оглед горното се моли за отмяна на атакуваното решение и постановяване на ново, с което да се отхвърли изцяло исковата претенция. В условията на евентуалност се претендира намаляване на присъденото застрахователно обезщетение при отчитане на приноса на ищеца за настъпване на вредите и определяне на стойностите за отремонтване на процесния л.а., съобразно стойностите дадени от първоначалната САТЕ, с изключване от обезщетението на цената за ремонт на предна броня и преден десен калник, както че предна дясна джанта, следва да се ремонтира с полиране. Претендира се присъждане на разноски за двете инстанции.

В срока по чл.263 от ГПК въззиваемата страна, е депозирала отговор на въззивната жалба, с който се поддържа становище за обоснованост, правилност и законосъобразно на атакуваният съдебен акт, респективно за неоснователност на доводите на въззивника, като са развити подробни съображения и е посочена относима съдебна практика. По конкретно се твърди, че ответникът не е оспорил приетите по делото експертизи и не ангажирал никакви доказателства в подкрепа на твърдението си, че декларирания от ищеца механизъм не отговарял на получените увреждания, поради което застрахователят, следва да понесе отговорността за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от настъпилото застрахователно събитие. Твърди се, че недоказано е останало направеното от застрахователят възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения автомобил, както и че с факта на доброволно плащане ответникът е признал наличието на предпоставките за ангажиране на договорната му отговорност, при липса на основание за намаляването ѝ в условията на чл.51, ал.2 от ЗЗД. Оспорват се доводите на жалбоподателя за наличие на груба небрежност на застрахованият по смисъла на т.9.1.8 от Общите условия и че това е основание за освобождаване на застрахователят от отговорност. Поддържа се, че единственото допустимото и нормативно предвидено условие за изключение на отговорността на застрахователя е в хипотезата на чл.408, ал.1, т.1 от КЗ при умишленото причиняване на застрахователно събитие, какъвто не е настоящия случай. Твърди се, че посочената норма е императивна, съответно че изброяването в нея е изчерпателно и не допуска договаряне на други условия. В следствие, от което се поддържа, че клаузата от Общите условия на застрахователя, въвеждаща като предпоставка за отказ да плати обезщетение, причиняването на увреждането да е в резултат на проява на "груба

небрежност“, е нищожна като противоречаща на императивна правна норма. На следващо място са развити доводи, в контекста на съдържанието на чл.395, ал.1 и ал.4 от КЗ и чл.408, ал.1, т.3 от КЗ, за отсъствието на умисъл или съпричиняване с “небрежност“ на събитието от страна на водача на увреденото МПС, каквато небрежност би била налице, ако водачът на автомобила не е положил дори тази грижа, която и най-немарливият водач полага. Твърди се, че в случая не е приложим института на “съпричиняването“, доколкото се касае за доброволна имуществена застраховка, при която застрахователят е приел да покрие щетите от настъпило застрахователно събитие при покрит застрахователен риск-Пътнотранспортни произшествия, реализирани чрез сблъскване с или удар от МПС и/или други физически тела, включително причинени по вина на застрахования. Оспорват се доводите на жалбоподателя, че щетите по предна броня и преден десен калник не подлежат на обезвреда, съгласно чл.3.8 от Общите условия, като се поддържа, че претендираните щети са вследствие на процесното ПТП и са различни от констатираните такива при първоначалния оглед при застраховане на имуществото. Сочи се, че поради невъзможност за частично възстановяване на въпросните детайлите, то се налага възстановяване и на наличните увреди към датата на сключване на застрахователния договор, което обаче не е целен главен, а допълнителен резултат, вследствие на дължимата обезвреда от застрахователят за възстановяването на увредените детайли. На последно място се оспорват доводите на жалбоподателя, че дължимата стойност на ремонта, следва да се определи по Наредба № 24/08.03.06г. на КФН, като са изложени обстойни съображения за условията, при които се постига действителната възстановителната стойност. Моли се за оставяне в сила на обжалваното решение и присъждане на деловодни разноски.

В съдебно заседание въззивника, чрез пълномощник поддържа жалбата си и моли за нейното уважаване, ведно с присъждане на разноски.

Въззиваемият, чрез постъпила писмена молба от процесуалният му представител оспорва жалбата и моли за потвърждаване на атакуваното решение, както и за присъждане на деловодни разноски.

За да се произнесе по спора съдът съобрази следното:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл.386 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, като след допуснатото изменение на иска, се претендира осъждане на "ДЗИ-Общо застраховане" ЕАД да заплати на С. К. М., сумата от 1218.99лв., представляваща застрахователно обезщетение по Договор за застраховка "Каско", обективизиран в Полица №440121031051555 от 08.10.2021г., измеримо с разходите за възстановяване на предна броня, водач десен PVC броня предна, калник преден десен, джанта лява предна дясна, водач предна броня десен, дюза чист. фар десен, фар за мъгла преден десен, конзола предна броня лява, конзола предна броня дясна и водач предна броня ляв на лек автомобил марка "Ауди", модел "А6", с рег.№*****, които са увредени в резултат от настъпило на 15.11.2021г., застрахователно събитие, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба-22.02.2022г., до окончателното изплащане на сумата. Претендира се заплащане на съдебно-деловодни разноски.

В исковата молба се твърди, че на 08.10.2021г. с Полица №440121031051555, между страните е сключен Договор за застраховка "Каско", клауза "Пълно каско" по отношение на собственият на ищеца лек автомобил марка "Ауди", модел "А6", с рег.№*****, със срок на действие от 09.10.2021г. до 08.10.2022г. Сочи се, че застрахователната стойност на автомобила е определена на 8550лв., като застрахователната премия в размер на 690.42лв., е разсрочена на четири вноски, първата от които е заплатена при сключване на договора. Твърди се, че на 15.11.2021г. автомобила бил паркиран гр.Варна на ул."Джеймс Баучер", като на 16.11.2021г. ищецът установил, че същият е увреден от неизвестно лице. Сочи се, че на същият ден ищецът уведомил ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие, като представител на застрахователя извършил оглед на автомобила, изготвил снимков материал и съставил Опис-заключение по щета №44010312108974 от 16.11.2021г. Сочи се още, че в опис, като увредени детайли са описани: предна броня, водач десен PVC броня предна, калник преден десен, джанта лята предна дясна, водач предна броня десен, дюза чист. фар десен, фар за мъгла преден десен, конзола предна броня лява, конзола предна броня дясна и водач предна броня ляв. Твърди се, че определеното от ответника застрахователно обезщетение е в размер на 251.24лв., която въпросната сума била удържана за покриване на оставащите вноски от застрахователната премия. Поддържа се, че размера на определеното застрахователно обезщетение много малък и не може да покрие щетите по застрахованият автомобил. Твърди се, че ищецът извършил проучване и установил, че необходимата сума за възстановяване на автомобила, е в размер на 2000лв. Твърди се, че според проучването увредената предна дясна джанта лята не може да се възстанови, чрез полиране, а трябва да се боядиса. Поддържа се, че от дължимото от застрахователя обезщетение в размер на 2000лв., следва да се приспадат заплатените до 251.24лв., в следствие от което дължимият от ответника остатък от обезщетението е в размер на 1748.76лв.

С постъпилият от ответника отговор на исковата молба се поддържа становище за неоснователност на предявения иск. Не се оспорва наличието на застрахователен договор, с посочения от ищеца предмет, но се оспорва механизма на настъпване на твърдените щети. Поддържа се, че уврежданията по процесния лек автомобил не кореспондират с наведената от ищеца фактическа обстановка относно настъпване на застрахователното събитие, като липсва и яснота за точното място на реализиране му. Оспорва се и причинно-следствената връзка между твърдените вреди и механизъм за получаването им. Оспорва се размера на претендираното обезщетение като се поддържа, че увредените части не са били оригинални, респективно че не се дължат стойности за възстановяване на автомобила с оригинални части. Поддържа се, че съгласно чл.3.8 от ОУ към договора за застраховка, увредените детайли и липси на части, които са установени по време на огледа при сключване на договора и са описани в Протокол за оглед на МПС, не подлежат на обезщетяване. Поради това застрахователят не дължи изплащането на застрахователно обезщетение за детайл предна броня-боя, степен 3. Твърди се, че застрахованият не е изпълнил задълженията си да пази и ползва процесното МПС с грижата на добър стопанин, да го поддържа в добро техническо състояние и да спазва техническите и законовите правила за неговата

експлоатация, вследствие на което са се създали предпоставки за увеличаване на риска и е настъпило процесното застрахователното събитие. Сочи се, че застрахованият не е взел необходимите мерки за предпазване на застрахованото МПС от вреди, което дава право на застрахователят да откаже заплащане на обезщетение. Твърди се, че увреденият е допринесъл за настъпване на вредите, като не е действал с дължимата грижа за да избегне настъпването на процесното събитие, бил е небрежен при паркирането на необозначено и забранено място и е предпоставил настъпването на събитието. Поддържа се, че приносът на ищеца за настъпване на събитието е съществен, затова обезщетението за имуществени вреди, следва да бъде намалено с 1/2. Наред с горното се оспорва размера на претендираното обезщетение, тъй като той не съответства на действителната стойност на увредените части. Сочи се, че обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Моли се за отхвърляне на иска и за присъждане на разноски.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани във въззивната жалба приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата инициирала настоящото въззивно производство е подадена в срок от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличието на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки.

По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл.269, ал.1, изр.2 от ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания за неправилно формираните изводи от съда. В разглеждания случай оплакванията на въззивника, съставляват оспорване на изводите на първоинстанционния съд относно редът за определяне и размерът на дължимото застрахователно обезщетение. Така направените оспорвания не съставляват новонаведени възражения или фактически твърдения, поради което следва да бъдат разгледани по същество.

По делото не е налице спор и от събраните доказателства, се установява, че между страните е сключен договор за застраховка "Каско +", клауза "Пълно каско", който е обективиран в Полица №440121031051555 от 08.10.2021г., по отношение на собственият на ищеца лек автомобил марка "Ауди", модел "А6", с рег.№*****, със срок на действие от

09.10.2021г. до 08.10.2022г. Определената застрахователна стойност на веща е в размер на 8550лв. и застрахователната премия е в размер на 690.42лв., като последната е разсрочена на четири вноски, първата от които в размер на 172.59лв. е заплатена при сключване на договора.

Предвид заявено от ищеца застрахователно събитие, настъпило в периода между 15.11.2021г. и 16.11.2021г. от служители на застрахователя е изготвен Опис-заклучение по Щета №44010312108974/16.11.2021г., препис от който е приет по делото и в който са описани следните увредени детайли: предна броня-степен 3 за боя, водач десен PVC броня предна-за подмяна, калник преден десен-за боя, джанта лята предна дясна-за полиране, водач предна броня десен-за подмяна, дюза чист.фар десен-за подмяна, фар за мъгла преден десен-за подмяна, конзола предна броня лява-за подмяна, конзола предна броня дясна-за подмяна и водач предна броня ляв-за подмяна.

От ответника е представен заверен препис от Протокол №99186637 от 08.10.2021г. за оглед на МПС с полица номер 440121031051555, в който подробно са описани установените увредени детайли по процесният автомобил към момента на сключване на договора за застраховка, както следва: предна броня-боя, преден капак-боя, преден ляв калник-боя, предна лява врата-боя, задна лява врата-боя, задна броня-боя, заден десен калник-деформация 1, задна дясна врата-боя, предна дясна врата-боя, преден десен калник-боя, таван-деформация, капачка фароумивател дясна-липсва, капачка теглич предна броня-липсва, заден десен калник пастиране-за боя и заден капа пастиране-за боя.

Според заключението на назначената първоначална САТЕ, което е изготвено от вещо лице С.М., уврежданията по процесният автомобил са резултат от удар/съприкосновение с приплъзване с посока отзад напред. Уврежданията могат да се получат както, ако автомобилът е бил паркиран и друг автомобил влезе в съприкосновение и приплъзне по него, така и при маневриране назад на процесния автомобил /по-малко вероятно/ или ако автомобила при движение напред предприеме навлизане в дясна за него лента, където се движи друг автомобил с по-голяма скорост. Първо в контакт са влезли гумата и джантата на автомобила, след което преден десен калник, предната броня, която е измъкната напред, вертикалната дясна конзола /водач/ е счупена. При движението на бронята напред и наляво /от десния фар към левия фар/ са се деформирали и повредили другата-дясната конзола на бронята, левите конзоли на предната броня, дюзата за фароумиване и десният фар за мъгла. Заключението на вещото лице е, че увредените детайли по автомобила са: предна броня /трета степен деформация/, преден десен калник /първа степен деформация/, джанта предна дясна /охлузена-за полиране/, дюза за умиване на преден десен фар /за подмяна/, преден десен фар за мъгла /подмяна/, два броя конзола на предна броня-лява и дясна /за подмяна/, два броя водачи на предна броня-ляв и десен /за подмяна/, водач предна броня преден десен PVC /за подмяна/. Стойността на ремонта, без да се отчита овехтяване на частите е в размер на 539.89лв., а с овехтяване на частите е в размер на 402.26лв. И в двата варианта на остойностяване вещото лице е изключило цената за ремонт на предна броня и преден десен калник. По отношение на увреждането на джантата експерта е приел, че тя може да се

отремонтира само с полиране, без да е нужно боядисване, дори и да е била боядисана. Според вещото лице, е налице причинно следствена връзка между описаните вреди и процесното събитие /всички са от едно и също събитие/. Също така предната броня и предния десен калник на автомобила, са били увредени към момента на сключване на договора за застраховката и са имали нужда от боядисване.

Вещите лица по назначената повторна тричленна САТЕ-С.И.К., Е.К.И. и И.Г.И., дават заключение, че механизма на увреждане на процесният автомобил е следният: съприкосновение между два автомобила с началната точка на удара в началото на ръба на преден десен калник и долната дясна част на предна броня на процесният автомобил в посоката отзад-напред. Щетите не предполагат сериозен удар, а приплъзване, което е довело до драскотини по предна дясна джантата, щети по конзолите и държачите, и разкъсването по предна броня. Също така са заключили, че е налице причинно-следствена връзка между процесното събитие и настъпилите вреди по застрахованият автомобил. Според вещите лица стойността на ремонта по средни пазарни цени при използване на алтернативни части е 1192.76лв. с ДДС и 1747.70лв. с ДДС при използване на оригинални части. В съдебно заседание експертите уточняват, че средната пазарна цена за целия ремонт е в размер на 1470.23лв., а цената за боядисване на предна броня и преден десен калник е 456.96лв. След извършен от вещите лица отпит за отстраняване на драскотите по уредената джантата с полираща паста, са останали дълбоки следи, поради което те са заключили, че джантата се нуждае от боядисване.

Въз основа на горното, въззивният съд, намира следното:

Както вече се посочи по-горе безспорно е по делото, че към момента на увреждането, респективно предявяване на претенцията пред ответника, страните са били обвързани от валиден договор за имуществена застраховка, поради което и според разпоредбата на чл.386, ал.2 от КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Според разпоредбите на КЗ размера на вредите се определя на база стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество или стойността, която е необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

От извънпроцесуалното поведение на ответника и от заключенията на САТЕ, се установяват предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя за вредите претърпени от увреждането на застрахованият, собствен на ищеца автомобил, по твърденият от последният начин. Наличието и вида на уврежданията по автомобила, са възприети от служители на ответният застраховател при извършен от тях оглед, респективно на база изводите на тези служители, застрахователят е приел наличието на покрит риск и е заплатил обезщетение, в определен от него размер. Наред с това кореспондиращите си заключения на първоначалната и на тричленната САТЕ, еднозначно възприемат като най-вероятен механизъм за настъпване на щетата, този при който процесният автомобил е увреден в паркирано състояние от друг автомобил, който е влязъл в съприкосновение с него

в предна дясна част и се е приплъзнал по дължината му. В резултат, от което се налага извод, че е налице увреждане на застрахована вещ, което подлежи на обезщетяване по силата на процесният застрахователен договор, като единствено спорен може да е размера на дължимото обезщетение.

По отношение на размера на щетата, съдът намира, че следва да се кредитира заключението на тричленната САТЕ, което е по задълбочено и обосновано. Освен това трите вещите лица са дали по пълноценно заключение, при което включително, след експериментирание, са взети предвид всички претърпени щети, съответно действително нужните ремонтни действия и стойности за тяхното отстраняване. От своя страна вещото лице по едноличната САТЕ е изключило априори стойността за ремонт на предна броня и преден десен калник, както и не е оценило достатъчно задълбочено увреждането на предната дясна джанта.

Според заключението на тричленната експертиза средната пазарна цена за ремонта на всички претендирани и действително установени щети по процесният автомобил, е в размер на 1470.23лв. От друга страна оплакването на застрахователя за недължимост на обезщетение при условията на чл.3.8 от Общите условия към застрахователният договор, досежно уврежданията на предна броня и преден десен калник, не е напълно лишено от основание. Общите условия на застрахователя са приети от застрахования при сключване на договора за застраховка, което е удостоверено от него, чрез саморъчно полагане на подпис върху същите, поради което са приложими в отношенията между страните. Според цитираната по-горе клауза от ОУ установените по време на огледа при сключване на застраховката увредени детайли и липси на части, не подлежат на обезщетение по условията на договора. По делото не е налице спор, а и според съдържанието на Протокол №99186637 от 08.10.2021г. за оглед на МПС, към момента на сключване на застраховката, наред с останалите описани детайли, като увредени такива са констатирани предна броня и преден десен калник, и по-конкретно установено е увреждане /нарушаване/ на целостта на боята на въпросните детайли. В този смисъл е налице основание за изключване на застрахователното покритие по отношение на тези детайли. Факт е обаче, че наличните към този момент недостатъци по предна броня и калник, не са пречка за използването на автомобила по предназначение. Едва след реализиране на процесният инцидент, който е покрит застрахователен риск, се е стигнало до степен на увреждане на бронята и калника, препятстваща ползването на веща и налагаща ремонт на уврежданията, включително и тяхното боядисване. В резултат, от което и по силата на застрахователният договор за ответника е възникнало задължението да овъзмезди застрахования за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от застрахователното събитие като му заплати средствата необходими за възстановяване на имуществото в същия вид, т.е. във вида преди застрахователното събитие. Доколкото обаче не е възможно да се извърши ремонт /боядисване/ на увредените детайли така, че същите да придобият /възвърнат/ видът си от преди процесният инцидент и защото след ремонтиране на детайлите, застрахованият ще получи вещ с по-добри показатели от застрахованата, то липсва основание цялата стойност на ремонта се понесе от ответника. Ето защо и предвид обективната невъзможност да се

разграничи степента на отговорността на всяка от страните, съответно да се определи размера на участието им в средствата за поправка /боядисването/ на въпросните два детайла, то разходите за ремонт, следва да се понесат от тях по равно. Според заключението на тричленната САТЕ цената за боядисване на предна броня и преден десен калник, е в размер на 456.96лв., от които половината или сумата от 228.98лв., следва да се възложат в тежест на застрахования. След приспадането на тази част и на доброволно заплатеното от ответника обезщетение в размер на 251.24лв., от дължимото застрахователно обезщетение, измеримо със средната пазарна цена за целия ремонт, възлизаща на 1470.23лв., претенцията на ищеца се явява основателна до размерът от 960.51лв.

Доводите на жалбоподателя, че процесното обезщетение следва да се редуцира допълнително с $\frac{1}{2}$, поради съпричиняване на вредоносният резултат от пострадалият, са неоснователни. За разликата от чл.477, ал.4 от КЗ относим за застраховката Гражданска отговорност, който придава правно значение на съпричиняването и то от трето лице, по отношение на имущественото застраховане няма нормативно предвидено основание за частично освобождаване от отговорност на застрахователя. Наред с това текста на чл.51, ал.2 от ЗЗД е неприложим, доколкото Кодексът за застраховането, който урежда конкретен вид договорно правоотношения и в този смисъл е специален нормативен акт по отношение на общия Закон за задълженията и договорите. Отделно от това КЗ е нормативен акт от по-висш ранг, съответно подлежи на приоритетно приложение. Дори обаче да се приеме, че в случая са налице нормативни предпоставки за приложение на института на съпричиняването, то възражението на застрахователят отново е неоснователно, като недоказано. Дали поведението на пострадалия е допринесло за увреждането, подлежи на установяване във всеки конкретен случай, като изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения. В случая тезата на ответника за намаляване на отговорността му към увреденото лице почива предимно на логически съждения и твърдения, и едва в малка степен на допускания от страна на вещите лица. Така проведеното от ответника доказване, е непълно и не позволява да се направи извод за съпричиняване на вредоносният резултат.

В заключение настоящият състав на съдът приема, че стойностният еквивалент на претърпяната от ищецът вреда в резултат от процесното събитие, възлиза на сумата от 960.51лв., съответно че това е размера на дължимото обезщетение, отговарящ на пазарната стойност на увреденото имущество.

С оглед горното жалбата на застрахователят се явява частично основателна, поради което решението на първоинстанционния съд, следва да отмени в частта, с която е уважен иска за разликата над 1218.99лв. до размера от 960.51лв. В останалата атакувана част, решението следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото следва да се определят деловодни разноски в полза на страните, като на всяка от тях се дължат такива според доказателствата за извършените разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от иска. Така изчислени разноските в първоинстанционното в поза на ищецът са в размер на 1289.09лв., а тези на ответника 67.62лв. ето защо предвид насрещния и еднороден характер на вземанията в полза на ищеца следва да се присъдят 1221.47лв., представляващи разноски по компенсация. За въззивното производство в полза на въззивника-ответник, се дължат 99.80лв., а на

въззиваемият-ищец 401.86лв., поради което в полза на последния следва да се присъди сумата от 302.06лв., представляващи разноски по компенсация.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20 от 03.01.2022г. постановено по гр.д.№2178/2022г. по описа на Районен съд Варна, **в частта**, с която е уважена претенцията на С. К. М., с ЕГН *****, против “ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407, за присъждане на застрахователно обезщетение за имуществени вреди на лек автомобил марка “Ауди“, модел “А6“, с рег.№*****, настъпили на 15.11.2021г., по Застрахователен договор “Каско“ от 08.10.2021г., **за разликата над 960.51лв. до размера от 1218.99лв., както и в частта за присъдените разноски**, която е изменена с Определение №2130/17.02.2023г. постановено по същото дело.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №20 от 03.01.2022г. постановено по гр.д.№2178/2022г. описа на Районен съд Варна, в останалата обжалвана част, с която е уважена претенцията на С. К. М., за осъждане на “ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, да заплати застрахователно обезщетение по Застрахователен договор “Каско“ от 08.10.2021г., **в размер на 960.51лв.**, за имуществени вреди по лек автомобил “Ауди А6“, с рег.№*****, настъпили на 15.11.2021г., **ведно със законната лихва** върху тази сума, **считано от** датата на предявяване на иска молба-**22.02.2022г.**, до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА “ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Витоша“ №89Б, представлявано от К.Х.Ч. и Б.А.В., **да заплати на С. К. М.**, с ЕГН *****, с адрес: гр.*****, **сумата от 1221.47лв.**, представляваща деловодни разноски по компенсация за първоинстанционното производство **и сумата от 302.06лв.**, представляваща деловодни разноски по компенсация за въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____